

Priloga vsaki številki
za vsako leto v Mariboru
s pošiljanjem na denar
za eno leto K 4.-
za pol leta . 2.-
za šest mesecev . 1.-

Prejemniki se pošilje
opozorila v tiskarni
sv. Cirila, karolice
ulice št. 1. List se
pošilja do odjave.

Prejemniki morajo
plačati davke za
listo št. 1000 po
skladu z zakonom.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Prejemniki listov morajo
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Prejemniki se ne vračajo,
neplačani listi
se ne sprejemajo.

Prejemniki se plačujejo
od navadne vrednosti,
če se odločijo enkrat,
po 15 h, dvakrat 20 h,
trikrat 25 h.

Prejemniki se sprejemajo
do ure polnoči.

Štev. 35.

V Mariboru, dne 1. septembra 1904.

Tečaj XXXVIII.

Mladeniški shod v Zagorju.

Nevezdržno naprej! Voditelji mladeniškega gibanja se zvesto drže tega gesla. Stehni mladenič prelepega Slov. Štajerja mora stopiti v kolo že za naše narodne vzore navdušenih mladeničev, potem se le bo namen dosežen. Mladeniči iz celega kozjanskega okraja so se v velikem številu rade volje odzvali klicu, naj pridejo na mladeniški shod v Zagorju. Čast jim! Posebne zasluge za sijajni uspeh tega mladeniškega shoda pa si je pridobil rodoljubni g. dr. Iv. Jančič iz Kozjega, ki je žrtvoval čas in denarna sredstva, da je bilo za shod vse najskrbnejše pripravljeno in urejeno. Hvala mu! A tudi cela vrsta drugih rodoljubov, osobito načelnik okrajnega zastopa kozjanskega ter župnik pilstanjski čast. g. Marko Tomažič, zasluži za svojo skrb in naklonjenost iskreno zahvalo.

Predpoldan so se udeležili mladeniči skupnega sv. opravila pri Mariji v Zagorju. Sv. mašo je daroval č. g. dr. Iv. Jančič, cerkveno propeved pa je prevzel č. g. Ant. Korosec iz Maribora. Pevski zbor je z lepim petjem povzdignil cerkveno slovesnost. Kmalu po sv. opravilu je godba zaigrala našo koračnico »Naprej zastava Slave« in množice mladeničev so korakale proti zborovališču na Lesičnem, kjer so zavedni kmetje postavili lepo okinčan slavolok z napisom: »Slovenskim mladeničem slovenski pozdrav!«

Predsednik političnega društva za kozjanski okraj č. g. Tomažič v izbranih besedah pozdravi navzoče ter izrazi svojo srčno radost, da je toliko mladeničev iz vseh krajev

kozjanskega okraja prihitelo na shod, ki se je za nje priredil. Otvori zborovanje.

G. dr. Jančič v vrlo šaljivem govoru razlaga pomen in važnost politike ter vabi mladeniče, da se naj svoječasno, ko dorastejo v meže, vsi udeležujejo prav pridno domačega političnega življenja.

G. stud. phil. Rabuza pozdravi mladeniče v imenu katoliškega slovenskega akademičnega dijaštva, osobito slov. katol. akad. društva »Zarja« v Gradcu, kojega član je govornik. Katoliško slovensko dijaštvo stoji na istem stališču kot mladeniški pokret na Spod. Štajerskem in stremi za istimi cilji. Ta pozdrav, ki je prvi pozdrav iz vrst slovenskega akademičnega dijaštva na Štajerskem, je bil sprejet z navdušenjem.

Mladenič Mih. Pustišek prinaša pozdrave kozjanskih mladeničev ter jih navdušuje za čitanje dobrih knjig in časnikov. Vspodbuja mladeniče, da pridno zahajajo v brajna društva.

Č. g. Jernej Vurkelje je govoril v imenu »Marijine družbe za mladeniče« v Dobjem ter z iskrenimi besedami opominjal mladeniče, da naj vedno gredo rama ob rami s katoliškimi in narodnimi možmi, ne pa z izdajalci vere in narodnosti.

Slavnostni govor je imel gosp. Anton Korosec iz Maribora. Namen vsega mladeniškega gibanja je, da se slovenska mladina pridobi za javno življenje in da se tudi za to življenje skrbno in vestno pripravi. Govornik navdušuje mladino za samoizobrazbo, ki pa naj bo vedno v soglasju z vero našo

in narodno zavestjo. Ker so bili poročevalci nasprotnih listov navzoči, pozivlje jih, naj ne lažejo o shodu, kakor so to storili o vseh dosedanjih, ampak naj pišejo resnico, potem bodo o mladeniškem shodu sodili drugače i nenaklonjeni nam Slovenci, kakor tudi naši nasprotniki. Na mladeniških shodih se ne hujška, ampak navdušuje za najvišje in najblajše vzore slovenskega naroda! Vse drugo, kar se trdi o naših shodih, je neresnica in izmišljotina. Govor je bil večkrat prekinjen z navdušenim pritrdjevanjem.

G. predsednik Tomažič se zahvali vsem mladeničem, ki so tako vzorno držali red, govornikom pa za njihov trud. Izraža željo, da bi se tudi drugo leto priredil mladeniški shod, če mogoče, pri Mariji na Sv. Gorah Z »živio«-klici na papeža in cesarja sklene shod!

S tem je bil mladeniški shod v Zagorju končan. Navdušeni in zadovoljni so se vračali mladeniči na svoje domove. Z razvalin pilstanjskega gradu so nam vihrale ta dan ponosno slovenske trobojnice, kakor bi hotele neznaniti celemu kozjanskemu okraju, da se poraja v njem novo življenje, življenje samozavedne in navdušene katoliško-narodne omladine! Naprej, mi mladi!

Pismo iz Slovaškega.

(Dalje.)

Radi vsega tega Slovačkom drugoga ne preostaja, kakor zaupanje na Boga in rimsko stolico ter samopomoč v samoizobrazbi. Katoliški slovaški listi večkrat priporočajo mo-

Listek.

Kristus ali Luter.

(Pripoved. Iz hrvaškega prevel I. V. Starogoraki.)

(Konec.)

»Pravi, da je oče bogataša? Berač je, nič drugega«, reče jeden in močna roka ga zgrabi za vrat. Ali stari ga pogleda tako tužno, da ga oni nehote spusti.

»Gospod, prosim vas, povejte sinu moje ime, pa bodete videli, da sem govoril resnico.«

Jeden sluga se odloči in javi očeta bogatašu. Ko se vrne, reče, naj pride jutri, ker danes gospod nima časa.

Služinčad se zakrohoče na ta odgovor. Stari ne reče besede in odide. Vrne se domov in zopet je prebiral jagode na molek in molil: »Kateri si za nas težki križ nosil, usmili se nas.« Beli angeli so nosili njegovo molitev pred prestol Marije in se vračali k starcu z uteho in upom.

V.

Bilo je zvečer. Pred hišico sedita Luka in Roža. Od zvonika cerkve so še odmevali zadnji glasovi zdrave Marije. Stari se pokriža in se pokrije. Nato pa vzame zopet v roke novine.

»Dragi mož, ali je resnica, da je na smrt bolan?«

»Tukaj se tako piše. Pa kaj je nama za to? On je zavrgel pravega Boga in naju.«

»Ne govori tako, on je na smrtni postelji.«

»Najina dolžnost je, da ga rešiva, dokler še je čas.«

»Prav imaš. Odpustiti mu morava, da mu Bog odpusti. Jutri greva k njemu.«

In šla sta. Zdelo se jima je, da sta na križevem potu. Naj se jima tudi sedaj izjalovi?

Ko prideta k palači, je bilo kakor pred desetimi leti. Bilo je vse polno kočij, ali tla so bila nastlana s slamo, da bi se ne slišalo drdranje koles. Slišalo se je šepetanje, da se bogataš bori s smrtjo. Nikdo ni govoril o njem kakor oni, ki ljubi in čuti pravo žalost. Spominjali so se je njegovega bogastva. Moč in žena se prerijeta do vhoda.

»Kdo ste vi in kaj želite? Nikdo ne sme notri«, reče sluga.

»Midva sva njegova roditelja«, reče stari in gre z ženo naprej ne zмене se za slugo, ki je poletel za njima.

Na stopnicah srečajo dva gospoda. Jeden se je nosil duhovsko, drugega so zvali slugo za doktorja. Prvi je bil protestantski duhovnik, drugi zdravnik.

»Ali smeta ta dva k bolniku? Trdita, da sta roditelja«, reče sluga.

»To sta roditelja?« vpraša prestrašeno zdravnik.

»Da gospod«, odgovori oče, in mati pokima z glavo v potrdilo.

Zdravniku se je videlo, da je osupnjen in se obrne k duhovniku:

»Zaupam vam, da ne bodete nikomur povedali, kar bom povedal tej ženi.«

»Se smete popolnoma zanesti, gospod zdravnik«, reče ta.

»Vidva hočeta k sinu?« reče zdravnik.

»Znata li kako bolezen ima? Nikdo drug ne zna tega razun mene in čuvaja.« Tu preneha in tiho dé: »On je bolan na žolti mrzlici.«

Duhovnik je te besede slišal.

»Kaj, na žolti mrzlici?« reče glasno duhovnik in skoči prestrašeno nazaj. »In vi ste me hoteli privedi v sobo k njemu? In niste pomislili na mojo ženo in deco?«

»Vi ste hoteli, da vidite bolnika, predno ste znali za bolezen, ne misleč na vaš zakon. Ali ste vi duhovnik?« odgovori hladno zdravnik.

»Ko bi znal za to, bi nikdar ne prišel.« Pri teh besedah je izginil.

Malo za tem se je slišal topot konjskih kopit in čudno, ulica se sprazni na mah.